

Hukuk usulü muhakemeleri kanununun bazı maddelerini değiştiren ve bazı maddelerini kaldıran kanun

(*Resmî Gazete ile neşir ve ilâm : 22/XII/1934 - Sayı : 2886*)

No.
2606

Kabul tarihi
13 - XII - 1934

BİRİNCİ MADDE — 1086 sayılı hukuk usulü muhakemeleri kanununun 17 maddesi aşağıda yazılı şekillerde değiştirilerek numaraları hizalarında gösterilen maddelerin yerine konmuştur:

Sekizinci madde — Sulh hakimleri:

I - Tesis ve iflâs davalarından başka değer veya miktarı 300 lirayı geğmeyen alacak ve menkul ve gayrimenku ayın,

II - Kanunu medeninin 315 nci maddesinde yazılı nafaka,

III - Evlenmeye izin verme,

IV - İcra ve iflâs kanununun 272 ve ondan sonra gelen maddeleri hükmü yerinde kalmak şartile gayrimenkulün tahliyesi davalarını ve bu ve başka kanunla kendilerine verilen davaları,

Görürler.

Altmış yedinci madde — İki taraftan birinin vekili olduğunu söyleyen kimse vekâletnamesini ilk celsede ibraz mecburdur.

Taraflardan birinin tasdikli vekâletname ile vekili olduğunu söyleyen avukat veya davavekili ilk celsede vekâletnamesini ibraz edemezse ikinci celsede ibraz etmek üzere huzurile muhakemeye devam olunur.

Vekâletnamesini yaptırmamış olduğunu söyleyen avukat veya davavekiline hâkim, vekâletnamesini getirmek üzere bir mühlet verebilir. Bu takdirde muhakemeye devam olunmaz.

Vekil muhakemeye hiç gelmez veya ikinci celsede yahud verilen mühlet içinde vekâletnamesini ibraz etmezse o vekil tarafından yapılan işler yapılmamış sayılır ve celse harcı ile başka masrafları ve karşı tarafın uğradığı zararları demeğe mahkûm edilir.

Bunları kötü düşünce ile yapan avukatve davavekili aleyhinde cezaî takibat yapılmak ve inzibatî ceza tatbik edilmek üzere mahkemece Cümhuriyet mddeiummiliğine ve vekilin mensub olduğu baro reisliğine müzekkere gönderilir.

. Yüz yirmi üçüncü madde — Kendisine veya ikametgâhına, kanunun gösterdiği usullere göre tebliğ yapılmış olan kimse ikametgâhını değiştirirse yenisini hemen bildirmeğe ve ikametgâhını mahkemenin kaza dairesi haricine naklederse mahkemenin kaza dairesi içinde bir ikametgâh göstermeğe mecburdur. Mübaşir, tebliğ sırasında tebliğ yapılacak kimsenin ikametgâhını değiştirdiğini anlarsa tebliğ yeni ikametgâhına yapar.

řu kadar ki ikametgâhını başka bir mahkemenin kaza dairesine nakletmiş olan kimse evvelki mahkemenin bulunduğu yerde ikametgâh göstermemiş ve yenisini de belirsiz bulunmuşsa mübaşir, tebliğ olunacak evrakın bir nüshasını belediye teşkilâtı olan yerlerde belediyelere ve olmayan yerlerde muhtara verir ve ötekini de mahkeme divanhanesine yapıştırır. Bu surette bundan sonraki tebliğler divanhaneye asılarak yapılır.

Kendisine tebliğ yapılacak kimsenin başka verdeki ikametgâhı belli ise evrakın bir nüshası posta ile taahhdl olarak namna gönderilir ve evrakın divanhaneye ya-

piştirildiği ve postaya verildiği tarihler dosyasına yazılır. Bu tarihlerin hangisi geç ise o tarihte tebliğ yapılmış sayılır.

Yüz yetmiş altıncı madde — İhtiyatî tedbirler ve kanunda şifahî veya basit muhakeme usulleri ile yürütülmesi yazılı olan veya mahkemece acele görülmesi kararlaştırılan davalarla yapılacak başka işlerin tatil zamanında nasıl görüleceği Adliye vekiline bir talimatname ile tayin olunur. Bu müddet içinde bunların dışında bir dayaya bakılmaz ve bir iş yapılamaz.

Yüz seksen birinci madde — Toplu hâkimle kurulmuş olan bir mahkeme, bir dava görülürken heyetin kararile azadan birini tahkikat yapmağa me-mur edebilir.

Tahkikat işi azadan birine havale edilmediği halde tahkikat hâkimine aid vazife-lerden 182, 183, 184, 196, 197, 209, 211 ve 212 nci maddelerde yazılı olanlar mahke-me reisi tarafından ve diğerleri heyetçe yapılır. Toplu hâkimli olan mahkemelerde tahkikata havale olunmayan veya tek hâkimli mahkemelerde görülen davaların tahkikat ve muhakemesi birden yapılır.

İki yüz otuz dördüncü madde — İsticvab için çağırılan taraf mak-bul bir özrü olmaksızın gelmezse o celsenin mahkeme masrafı ile diğer tarafın o cel-se için ihtiyar ettiği ve mahkemenin takdir edeceği masrafını ödemeye mahkûm edilir.

Gelmediği veya sorulan suallere cevap vermediği takdirde tertib olunan sualleri ikrar eylemiş sayılacağı, yazılacak davetiyede gösterilmek suretile yeniden davet olunur. Bunun üzerine yine gelmez veya gelib de cevap vermezse mahkeme soru-lan vakıaları ikrar edilmiş sayar.

Üç yüz otuz yedinci madde — Yemin edecek kimse makul bir sebep olmaksızın yemin için tayin olunan günde gelmezse yeminden kaçınmış ve yemin edeceği vakıaların da sabit olmuş sayılmasına karar verilir. Yemin için gelmeyen tarafın, gıyabında verilen bu kararın kendisine tebliği gününden itibaren sekiz gün içinde arzihal ile yemin edeceğini beyan ile muayyen günde gelib yeminini yapabi-lir.

Tayin olunan günde gene gelmediği halde yeminden kaçınmış olduğuna ve yemin edeceği vakıaların sabit olmuş sayıldığına dair verilmiş olan karar katileserek ona göre esas hakkında hüküm verilir.

Gıyab kararı yüzünden mahkemeye kabul olunmayan taraf aleyhine hasmının ileri sürdüğü delilleri mahkeme kâfi görmez ve vakıaları sabit saymazsa mahkemede bulunan taraf o vakıa için hasmına yemin teklif edebilir. Bu takdirde mahkeme gaibi yalnız yemin için davet eder. Bu davet üzerine gelen taraf yemini kabul veya reddedebilib başka defa dermeyan edemez.

Üç yüz doksan sekizinci madde — İki taraftan biri tahkikat veya muhakeme için tayin olunan günde gelmediği veya gelib de cevabdan kaçındığı tak-dirde hakkında gıyab kararı verilir.

Dörd yüzüncü madde — Hazır bulunan tarafın karar tarihinden itiba-ren beş gün içinde hare ve masrafını vererek gıyab kararının gaibe tebliğini iste-mesi gerektir. Bu müddet içinde istemezse karar verilmemiş sayılır.

Mahkeme huzurunda cevabdan kaçınana gıyab kararı tebliğ edilmez.

Dörd yüz birinci madde — Gıyab kararının verildiği celsede hiç bir işe bakılmadan dava başka bir güne bırakılmış ise yukarıki maddeye göre tebliğ olu-

nacak varakaya, gaibin tahkikat ve muhakemeye devam olunmak üzere tayin olunan günde gelmesi de yazılır.

Gıyab kararı:

A - Gaib muayyen günde gelirse.

B - Cevabdan kaçınmış olan taraf o celse veya ondan sonraki celsede cevap verirse,

Kaldırılır.

Dörd yüz dokuzuncu madde — Celseye, çağırılmış olan tarafların hiç biri gelmezse dava yenileninceye kadar dosyanın muameleden kaldırılmasına karar verilir.

Davanın yenilenmesi, iki taraftan birinin diğerine davetiye ile birlikte tebliğ ettirilecek bir arzuhali ile olur. Davanın yenilenmesi üzerine mahkemeye kaldığı noktadan devam olunur.

Dosyası muameleden kaldırıldığı tarihten itibaren altı ay içinde yenilenmeyen davanın görülebilmesi tekrar hare vermekle olur.

Dörd yüz on birinci madde — İslah suretile olsa dahi aynı davada bir tarafa birden ziyade gıyab kararı tebliğ edilemez.

Tahkikat gıyabında yapılmış olan tarafın muhakemesi de gıyabında görülür.

Dörd yüz otuz sekizinci madde — Temyiz mahkemesi, davayı evrak üzerinde tetkik ve rüyet eder. Ancak boşanmaya ve ayrılmağa ve hacir ve nesebe tallûk eden davalarla miktar veya kıymeti bin lirayı aşan alacak ve ayin davalarında iki taraftan her hangisi istida veya lâyihasında mahkemeye çağırılmasını isterse gün gösterilerek o günde iki tarafın veya vekillerinin muhakemede bulunmasını ve bulunmazlarsa temyiz tetkikatı yapılacağını gösterir bir davetiye tebliğ olunur.

Temyiz mahkemesi, izahlarını dinlemek üzere iki tarafı kendiliğinden de davet edebilir. Bu hallerde Temyiz mahkemesi, iki tarafı veya gelen tarafı dinledikten sonra temyiz olunan ilâmın tasdik veya bozulmasına o gün karar vererek tefhim eder.

Duruşma günü karar verilemeyen işler en çok on beş gün içinde karara bağlanır.

Temyiz olunan karar, esas yönünden kanuna uygun olup da kanunu tatbikte bir yanlışlık yapılmış veya kanuna uymayan husus hakkında yeniden tahkikat ve muhakeme yapılmasına Temyiz mahkemesince lüzum görülmemiş olursa bundan ötürü temyiz olunan kararı bozmayı bu cihetleri değiştirerek ve düzelterek tasdik eder.

Temyiz kararlarına karşı, tefhim veya tebliği gününden itibaren on beş gün içinde, tashih istenebilir.

Tashihi karar isteği aynı dairede tetkik olunur.

Sulh mahkemelerine aid davalar hakkında Temyiz mahkemesinden verilen kararlara karşı tashih istenemez.

Dörd yüz elli sekizinci madde — Mahkeme hükmün tanzih ve tenakuzun refi lâzım olduğuna karar verirse icabı hale göre hükmü tanzih ve tenakuzu izale eder.

448 ve 451 nci maddeler ahkâm, hükümlerin tanzih ve tenakuzun refi hakkında muteberdir.

Dörd yüz seksen dokuzuncu madde — Evrak üzerine hüküm verilmesi istenilmediği takdirde, 376 nci maddeye göre hâkim iki tarafın son sözlerini dinledikten sonra mahkemenin bittiğini bildirip kararını mucib sebebler ile yazarak imza ve tefhim eder. Bu suret mümkün olmazsa yazılacak kararın tefhimi için başka bir gün tayin eder.

Dörd yüz doksanıncı madde — Karar hâkim ve zabıt kâtibi tarafından imza olunur. Karara karşı kanunî yola müracaat müddeti, vicahen verilmiş ise tefhim tarihinden, ve gıyaben verilmiş ise, gaib olan taraf hakkında 407 nci madde mucibince, hüküm hulâsasının tebliği tarihinden itibaren başlar.

388, 391, 420, 421, 422 nci madde hükümleri sulh mahkemelerinde de caridir.

Beş yüz kırk yedinci madde — Bir şeyin mühürlenmesi üzerine bir zabıt varakası yapılır. Bu zabıt varakasına:

I - Mühürlenmenin yapıldığı gün ve saat,

II - Mühürlenmenin sebebi,

III - Hazır bulunanların ve orada ise mühürletmeyi isteyeninin adı, sanı ve oturdukları yer,

IV - Mühürlenmiş kapı ve kasa gibi şeylerin tayini,

V - Mühür altına alınmayan eşyanın kısaca tarifi, yazılır.

İKİNCİ MADDE — Hukuk usulü muhakemeleri kanununun 394, 395, 396 ve 397 nci maddelerini ihtiva eden onuncu faslının ikinci kısmı kaldırılmıştır.

ÜÇÜNCÜ MADDE — Bu kanun neşri günlemecinden muteberdir.

DÖRDÜNCÜ MADDE — Bu kanunun hükmünü yürütmeğe Adliye vekili memurdur.

17 kânunuevvel 1934

<i>Cumhuriyet Reisliğine yazılan tezkerenin tarih ve numarası</i>	:	16 - XII - 1934 ve 1/389
<i>Bu kanunun neşir ve ilânının Başvekilliğe bildirildiğine dair Cumhuriyet Reisliğinden gelen tezkerenin tarih ve numarası</i>	:	17 - XII - 1934 ve 4/1204
<i>Bu kanunun müzakerelerini gösteren zabıtların cild ve sayfa numaraları</i>	:	9 36 15 12 21 28 25 102,118:128,143,144:149